

Преглед

ДЕСЕТ ГОДИШНИНА НА П. П. СЛАВЕЙКОВ.

На 9 Юний 1912 г. (27 Май ст. с.) почина далеч от Бжлгария най-даровития ѝ син; този, който сътвори ненадминати до ден днешен безсмъртни творения в областта на епоса и лириката, — К жрвава песен, Епически песни и блянове и на Острова на блаженните, най-блястящите диаманти в короната на родната бжлгарска литература, в който трепти пулсът на бжлгарското сърдце и се отразяват най-добре прелестите на бжлгарската природа и величието на родния Балкан.

Десет годишнина е на 9 Юни 1922 година от как спре да тупти вджхнозеното сърдце на палавия в младините, гордия в нещастията, винаги вджхновения певец и смел борец за доброто на родината си — Пенчо Славейков.

* *
*

Ако всеки човек, роден на земята, има право да иска необходимите условия, за да може да живее и бжде полезен гражданин на своето общество, колко повече последното е длжно да осигури най-благоприятни условия за развитието и преуспеването на един талант, израсъл сред неговата среда? Какво направи бжлгарския народ в лицето на своите управници за осигуряване подобни условия за Пенчо Славейков? О, ако трябва да се сждят и осждят управниците ни за двете катастрофи, които в последно време преживя бжлгарския народ, сжщата участ е заслужена и за тези, които прокудиха Пенчо Славейков далеч от любимата му родина, не само защото убиха с това радостта на последните му дни, но и защото, макар и прекарал ги среди красивата италиянска природа, той се е чувствувал като заточеник, който никога няма да види родното небе и чини ми се, че мжката на предсмъртната му агония е била задушавана от по ужасна мжка при сжзнанието, че умира далеч от Бжлгария, която повече от всичко на земята е обичал.

* *
*

Десетгодишнината на Славейков е сжщевременно десетилетие на вжрховни усилия на бжлгарския народ да обеди-